

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálíka a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Viliama Dohňanského vo veci vyžiadanej osoby **M. K.**, v konaní o návrhu Krajskej prokuratúry Košice na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby na základe európskeho zatýkacieho rozkazu prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 4. mája 2016 v Bratislave sťažnosť vyžiadanej osoby M. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4Ntc/1/2016, z 19. apríla 2016 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť vyžiadanej osoby M. K. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Košiciach uznesením, sp. zn. 4Ntc/1/2016, z 19. apríla 2016 rozhodol podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze tak, že vyžiadaná osoba M. K. sa berie do predbežnej väzby s tým, že lehota väzby začala plynúť 18. apríla 2016 o 09.10 h. a vykoná sa v Ústave na výkon väzby v Košiciach.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tak, že: „Vyžiadaná osoba bola zadržaná pracovníkmi Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, Úradu kriminálnej polície, odbor pátrania a kriminálnisticko-technických činností, Pribinova 2, Bratislava podľa § 13 ods. 1 veta prvá Zákona o EZR a to dňa 18. apríla 2016 o 09,10 hod., nakoľko bol na vyžiadanú osobu dňa 05.04.2016 Okresným súdom Plzeň - mesto vydaný EZR vo veci na tom základe, že vyžiadaná osoba je na území Českej republiky trestne stíhaná pre trestný čin lúpeže spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 23, § 173 ods. 1 českého Trestného zákonníka. Trestná sadzba za uvedený trestný čin v krajine pôvodu predstavuje uloženie trestu odňatia slobody až na 10 (desať) rokov. Z predložených písomných podkladov

v rámci predbežného vyšetovania bolo zistené, že bol doručený EZR v elektronickej verzii e-mailovou poštou, ktorý spĺňa náležitosti vyžadované zákonom pre jeho realizáciu. V prejednávacom prípade boli splnené všetky formálne podmienky pre vydanie rozhodnutia o vzatí vyžiadanej osoby do predbežnej väzby, nakoľko vo veci konali príslušné justičné orgány, taktiež v zákonom stanovených lehotách a vyžiadaná osoba bola poučená v zmysle príslušných zákonných ustanovení. Pokiaľ ide o naplnenie materiálnych podmienok, je potrebné uviesť, že predbežná väzba je väzbou fakultatívnou a na rozhodnutie o vzatí zadržanej osoby do predbežnej väzby sa vyžaduje - okrem splnenia vyššie uvedených formálnych podmienok – aj splnenie, resp. existencia konkrétnych skutočností, z ktorých vyplýva obava zo zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze a to v prípade, ak by sa viedlo voči vyžiadanej osobe na slobode. Konkrétne skutočnosti, ktoré viedli sudkyňu k rozhodnutiu o vzatí vyžiadanej osoby do predbežnej väzby vyplývajú výlučne z individuálneho posúdenia a to ako okolnosti prípadu, tak aj osobných pomerov vyžiadanej osoby. Sudkyňa krajského súdu v rámci výsluchu vyžiadanej osoby pred rozhodovaním o vzatí do predbežnej väzby zistila skutočnosti, ktoré ju viedli pre pozitívne rozhodnutie o návrhu prokurátorky“.

Proti tomuto uzneseniu podal riadne a včas sťažnosť M. K., a to priamo do zápisnice o jeho výsluchu vykonanom procesnou sudkyňou. Svoju sťažnosť následne odôvodnil tak, že: „Mám za to, že v mojom prípade nie je dôvod na nariadenie predbežnej väzby. V odôvodnení uznesenia sa uvádza, že rozhodnutie o mojom vzatí do väzby vyplýva výlučne z individuálneho posúdenia a to na okolnosti prípadu, tak aj z mojich osobných pomerov. Opätovne uvádzam, že mi bolo doručené predvolanie na pojednávanie nariadené vo veci Okresným súdom v Plzni, sp. zn. 9T/107/2015, nariadené na deň 24.06.2016, ktorého som sa nemohol zúčastniť z finančných dôvodov, keďže som nemal dostatok finančných prostriedkov na vycestovanie do Plzne. Po prevzatí predvolania som išiel na políciu do V., kde som im ukázal predvolanie a vysvetlil som, že nemám peniaze na cestu. Policajti sa mi pokúsili pomôcť tak, že volali na súd, ale nedovolali sa tam. Jeden z policajtov, ktorého poznám pod menom Š., mi napísal ospravedlnenie s tým, aby som ho podal na pošte. To som aj urobil, ale poslal som ho obyčajnou poštou. Ako sa uvádza v napadnutom uznesení, tieto mnou uvádzané skutočnosti neboli súdom ani vyvrátené ani potvrdené. V súčasnosti už mám našetrených dostatok peňazí na cestu na hlavné pojednávanie do Plzne. Taktiež poukazujem na skutočnosť, že som nebol zadržaný

políciou na základe EZR. Dňa 18.04.2016 ma hľadali policajti na adrese môjho trvalého bydliska v čase, keď som bol na aktivačných prácach. Moja manželka im povedala, že som v práci. Keď som prišiel domov, manželka ma informovala, že ma hľadali policajti a tak som sa obliekol a sám som išiel na políciu do V.. Odtiaľ ma policajti vzali do K.. Mám trvalé bydlisko vo V., na ul. Č. X., kde bývam so ženou a 2 maloletými deťmi vo veku 3 a 1 rok. Mladšie z detí je vážne choré, má závažné mozgové ochorenie a z tohto dôvodu je matka detí odkázaná na moju pomoc. Opätovne poukazujem na podstatnú skutočnosť, že sa zdržiavam so svojou rodinou na adrese trvalého pobytu, kde preberám aj poštu a z tohto dôvodu nie je v mojom prípade potrebné zabezpečovať moju prítomnosť. Na základe vyššie uvedeného sa nestotožňujem so závermi konajúceho súdu a moje vzatie do predbežnej väzby považujem za nezákonné. Žiadam, aby bolo uznesenie Krajského súdu Košice, č.k. 4 Ntc/1/2016, zrušené a aby som bol prepustený z väzby ihneď“.

Najvyšší súd, ako nadriadený orgán, v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por., v ktorom je vyjadrený obmedzený revízny princíp, po tom, ako nezamietol sťažnosť z dôvodu podľa § 193 ods. 1 písm. a/ alebo písm. b/ Tr. por., na základe sťažnosti preskúmal napadnuté výroky uznesenia a to zo všetkých hľadísk, bez ohľadu na to, či tieto hľadiská sú alebo nie sú v sťažnosti uvedené, a jednak správnosti postupu konania, ktoré napadnutým výrokom predchádzalo a to z hľadiska všetkých chýb, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť napadnutých výrokov uznesenia. Pri plnení revízneho princípu preveril z právnej stránky, či v celom konaní, v priebehu ktorého sa vytvárali podklady pre napadnuté uznesenie, nedošlo k porušeniu Trestného zákona, Trestného poriadku alebo iných mimo trestných právnych predpisov, ktoré sú súčasťou právneho poriadku, lebo právo nemôže byť založené na neprávne.

Najvyšší súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je správne a zákonné vo všetkých jeho výrokoch a že v rámci konania bolo postupované bezchybne za dodržania všetkých procesných predpisov upravujúcich konanie o vzatí vyžadanej osoby do predbežnej väzby.

Rozhodnutie o predbežnej väzbe v konaní o európskom zatýkacom rozkaze má iný charakter než väzba v rozsahu jej úpravy v štvrtej hlave v prvej časti Trestného poriadku. Sudca v tomto konaní neskúma dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý je osoba vyžiadaná, ani opodstatnenosť právoplatného odsudzujúceho rozsudku

cudzozemského súdu a neskúma ani existenciu dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. Pred rozhodnutím o predbežnej väzbe je však sudca povinný zistiť, či pozbavením osobnej slobody vyžiadanej osobe bude naplnený účel predbežnej väzby a to je – **zabezpečenie prítomnosti** zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo **k zmareniu účelu** konania o európskom zatýkacom rozkaze, pokým orgán štátu pôvodu nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu. Predbežná väzba nie je obligatórna a zadržanú osobu možno ponechať na slobode. Sudca má však obligatórnu povinnosť pred rozhodnutím o predbežnej väzbe vypočuť vyžiadanú osobu (§ 15 ods. 2 EZR) a v rámci tohto výsluchu umožniť jej vyjadriť sa minimálne k návrhu prokurátora na jej vzatie do predbežnej väzby. Vyššie uvedené bolo naplnené a krajský súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia dostatočne vysvetlil a odôvodnil svoje závery, ktoré ho viedli k rozhodnutiu o vzatí vyžiadanej osoby do predbežnej väzby. Preto najvyšší súd nepovažuje za nevyhnutné opätovne rozoberať právne a procesné závery, ktoré viedli k rozhodnutiu o vzatí vyžiadanej osoby do väzby a preto v tejto súvislosti odkazuje na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Košiciach.

Žiada sa dodať, že v zmysle § 15 ods. 5 EZR predbežná väzba nesmie trvať viac ako 40 dní odo dňa zadržania osoby. Sudca krajského súdu na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie môže rozhodnúť o prepustení osoby z predbežnej väzby aj pred uplynutím tejto lehoty. Z uvedeného je zrejmé, že predbežná väzba má len krátkodobý dočasný charakter a preto v krátkom čase bude vo veci opätovne rozhodované.

Pokiaľ vyžiadaná osoba - M. K. v sťažnosti uviedol, že u neho nie je dôvod na vzatie do predbežnej väzby, pričom má trvalé bydlisko, kde sa aj zdržiava so ženou a dvomi maloletými deťmi, tak najvyšší súd takéto argumenty nepovažoval za dostatočné na pozitívne rozhodnutie o jeho sťažnosti. Stále miesto pobytu totižto nie je podmienkou, ktorá by bránila vzatiu vyžiadanej osoby do predbežnej väzby (k tomu viď vyššie uvedené) Nemožno tiež prehliadnuť, že M. K. sa dobrovoľne nezúčastnil procesných úkonov pred súdom v Českej republike, na ktoré bol riadne predvolaný a ako vyplýva z vyjadrenia procesnej sudkyne Okresného súdu Plzeň (č. I. 42), tak svoju neúčast' ani neospravedlnil.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd rozhodol tak, že sťažnosť vyžiadanej osoby M. K. zamietol ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 4. mája 2016

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Martin Bargel

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová